

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce : I. O., zast. Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2008, č.j.: CPR-7755/ČJ-2008-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 20.8.2008, č.j.: CPR-7755/ČJ-2008-9CPR-C241, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7 760,- Kč, do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jiřího Hladíka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání podané proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno, Oddělení cizinecké policie Hodonín (dále jen „správní orgán I. stupně“) č.j. SCPP-005583/BR-II-CI-2006 ze dne 18.3.2008. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR ze dne 9.10.2006 podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 46 odst. 1 a § 56 odst. 2 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců (dále jen zákon o pobytu cizinců).

V žalobě žalobce především namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanoveními správního řádu a v důsledku namítaných vad řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, považuje namítané rozhodnutí za nezákonné.

Žalobce konkrétně namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 82 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb. (dále jen správní řád), neboť podal prostřednictvím svého zástupce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, avšak nebyl žalovaným vyzván k odstranění nedostatků, které spočívaly v absenci odůvodnění podaného odvolání. Žalobce má za to, že žalovaný nepostupoval v souladu s právními předpisy. Na podporu uvedeného poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 54 Ca 1/2008 – 30, z něhož vyplývá, že pokud odvolání nemá nějaké náležitosti vyplývající z ust. § 37 správního řádu nebo z ust. § 82 odst. 3 správního řádu, je nutno postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu a správní orgán má povinnost podatele vyzvat k odstranění vad.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a blíže uvedl, že žalobce podal dne 7.4.2008 prostřednictvím svého zástupce blanketní odvolání s tím, že je odůvodní do 15-ti dnů. Žalobce nijak odvolání nedoplnil, ačkoliv tak přislíbil učinit. Žalovaný posoudil odvolání v plném rozsahu a dospěl k závěru, že podmínky pro prodloužení dlouhodobého pobytu nebyly splněny.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu věci, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce výslovně v přípisu ze dne 5.11.2008 uvedl, že souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání a žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřil (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla doručena žalovanému dne 14.11.2008).

Z předloženého správního spisu vyplynuly následující rozhodné skutečnosti:

Po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 8.4.2008 prostřednictvím svého zástupce proti tomuto rozhodnutí blanketní odvolání – bez odůvodnění – s tím, že odvolání blíže odůvodní do 15 dnů. Dne 20.8.2008 vydal odvolací orgán napadené rozhodnutí. tí potvrdil. V odůvodnění odvolací orgán mj. uvedl, že účastník řízení prostřednictvím svého právního zástupce podal v zákonné lhůtě odvolání, v němž uvedl, že je odůvodní do 15-ti dnů, avšak odvolání dosud odůvodněno nebylo. Žalovaný přezkoumal odvolání v plném rozsahu a konstatoval, že podmínky pro neprodloužení dlouhodobého pobytu nebyly splněny.

Městský soud posoudil věc takto:

Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu.

Podle § 82 odst. 2 správního řádu „musí odvolání mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka“.

Z citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. To znamená, že každé podání, které má být posouzeno jako odvolání, je správní orgán povinen posuzovat podle obsahu ve smyslu § 37 odst. 1 věta druhá správního řádu. Takové podání musí obsahovat specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního posouzení ve věci či nesprávnost vyhodnocení skutkového stavu věci či nedostatky v dokazování. Nepostačuje proto, obsahuje-li podané odvolání pouze náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 správního řádu a specifikaci rozhodnutí, proti němuž směřuje jako celku (napadá je v celém rozsahu), neboť právě toliko v případě nevymezení „rozsahu“ (právě jen u této chybějící náležitosti) platí, že se odvolatel domáhá zrušení celého rozhodnutí. Na rozdíl od „rozsahu“, v němž je rozhodnutí napadáno, správní řád v uvedeném ustanovení § 82 odst. 2 ohledně odvolacích důvodů („*v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo*“) nestanoví žádný způsob (zákonou fikci) jíž by bylo lze tuto chybějící náležitost „nahradit“, neboť tato tvrzení jsou ponechána v dispozici odvolatele. To ostatně vyplývá i z ust. § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak.

Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, rovněž tak s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, když se pro odvolací řízení použijí obdobně ustanovení hlavy I. - IV., VI. a VII. v druhé části správního řádu, nemá-li odvolání nějakou náležitost vyplývající z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, je na místě postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že správní orgán pomůže žadateli nedostatky odstranit nebo jej k odstranění vyzve.

Podle § 37 odst. 3 správního řádu „nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“.

Podle § 39 odst. 1 správního řádu „správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li to zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků“. Usnesením o určení lhůty se oznamuje pokračování pouze tomu, komu je určena, popř. i tomu, jehož se jinak přímo dotýká. Uvedené ustanovení poskytuje v použitých případech vyšší formu výzvy k provedení úkonu, a to formu usnesení. Právě v souladu s účelem řízení by bylo v daném případě poskytnutí lhůty, a to rovněž s ohledem na § 4 odst. 2 správního řádu, v němž je zakotvena povinnost správního orgánu v souvislosti se svým úkonem poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonů a osobním poměrům dotčené osoby

potřebné. Žalovaný však v dané věci dle uvedených procesních zákonných ustanovení nepostupoval.

Žalovaný tak rozhodl o odvolání žalobce, aniž by znal konkrétní námitky žalobce, tedy postupoval v rozporu s procesními pravidly stanovenými v ustanoveních správního řádu.

Městský soud v Praze z uvedených důvodů uznal žalobní námitku důvodnou a napadené rozhodnutí z důvodu uvedené procesní vady řízení podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Pro úplnost soud odkazuje na judikaturu uveřejněnou ve Sbírce Nejvyššího správního soudu pod č. 1578/2008 Sb.NSS a č. 1580/2008 Sb. NSS (oba v čísle 6/2008 Sb.NSS) a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 4/2009-53 ze dne 6.března 2009.

Žalobci, který měl ve věci úspěch, soud přiznal náhradu nákladů řízení, které představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady za zastupování advokátem spočívající v odměně za dva úkony (za převzetí věci a podání žaloby) po 2.100,- Kč a dva paušály po 300,-Kč, tj. částka 4.800,-Kč zvýšená o daň z přidané hodnoty ve výši 960,-Kč (20% z částky 4.800,-Kč); celkem tak náklady za zastupování činí částku 5.760,-Kč (dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění vyhlášky č. 276/2006 Sb.). Celkové náklady tak činí částku 7.760,-Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek stanovených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst.2 s.ř.s.).

V Praze dne 31. srpna 2010

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie